

Posebna izdaja

Poštnina plačana v gotovini.

Ljubljana, 28. marca 1941

Cena 1.— din

NASAVOLJA

GLASILO JUGOSLOVANSKE NACIONALNE MLADINE

Živel kralj Peter II.

Srbi, Hrvati, Slovenci!

V teh težkih trenutkih za naš narod sem se odločil, da prevzamem v svoje roke kraljevsko oblast. Kraljevi namestniki, ki so razumeli moje upravičene razloge, so podali ostavko. Moja zvesta vojska in mornarica sta se mi takoj stavili na razpolago in že izvajata moja povelja.

Pozivam vse Srbe, Hrvate in Slovence, da se zberejo okrog prestola. To je najzanesljivejši način, da se v teh težkih prilikah ohrani red na znotraj in mir na zunan.

Mandat za sestavo vlade sem dal armijskemu generalu Dušanu S. Simoviću.

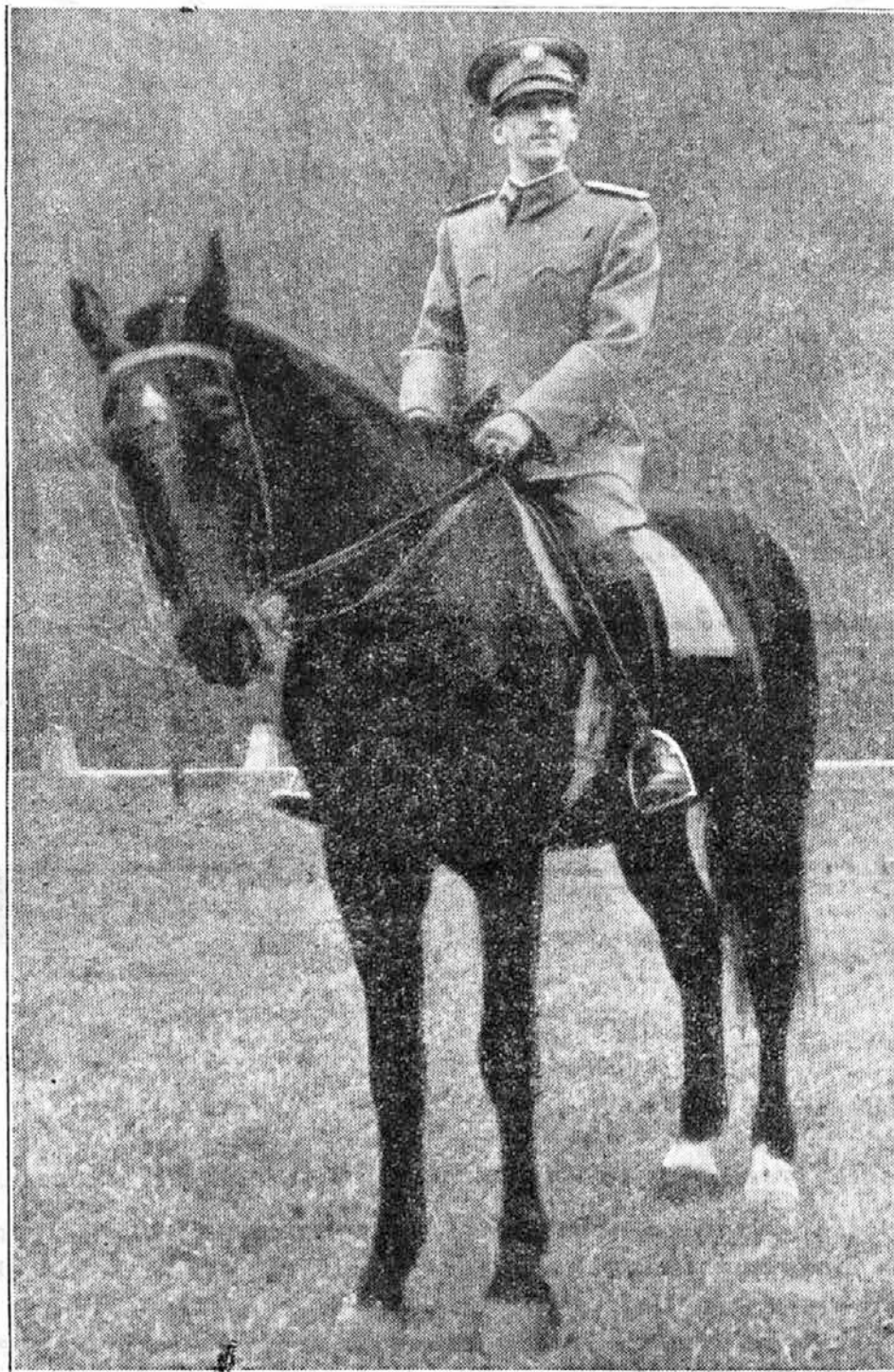
Z vero v Boga in v bodočnost Jugoslavije pozivam vse državljane in vse oblasti v državi, da izpolnjujejo svojo dolžnost do kralja in domovine.

PETER II.

Beograd, 27. marca 1941.

Naj živi velika, svobodna in nedeljiva Jugoslavija!

Mi smo s Tabo, mladi Kralj!

9. X. 1934

27. III. 1941

Ko so stali državljani kraljevine Jugoslavije pod vtisom strahotne vesti, ki je prispela dne 9. X. 1934 proti večeru iz takrat še zavezniške Francije, ko se niso mogli znajti pod strahotnim udarcem izgube svojega oboževanega Kralja, so se obračale instinktivno vse naše misli k takrat komaj 11 letnemu prestolonasledniku Petru, ki je postal po določbah ustave avtomatično naslednik svojega Velikega Očeta na prestolu kraljevine Jugoslavije. Par dni pozneje je stopil že kot Nj. Vel. kralj Peter II. na Jesenicah na tla svoje države, pričakan s tisto tiho in turobno vdanostjo, ki je odgovarjala tedanjim težkim trenutkom. Od tega dneva dalje je bil mladi naš Vladar izubljenec vsega naroda, punčica v očesu jugoslovenske države in vseh njenih korektnih državljanov. Vsako vest o Njegovem telesnem in duševnem prosperanju smo sprejemali z največjim zadoščenjem in računali na prstih svojih rok, koliko let nas

še loči od 6. IX. 1941, ko naj bi po določbah ustave zasedel prestol Svojih velikih prednikov kot polnovreden naslednik dinastije Karadjordjevičev. Mi Slovenci smo imeli še prav posebno srečo, da smo Ga imel vsako leto po več tednov v svoji sredini. In ko je v letih 1939 in 1940 s Svojimi mladimi tovariši pohajal po naših planinah, smo se prepričali sami, kako polnovrednega naslednika Njegovih prednikov nam je naklonila božja milost.

Dne 6. IX. 1940 je kot 17 letni mladenič prvič prišel v Ljubljano že kot oficir naše slavne vojske. Pred desetstisoči navdušenih ljudi je razkril lepi spomenik, ki ga je postavila hvaležnost nacionalnih Slovencev Njegovemu Velikemu Očetu na Kongresnem trgu v Ljubljani. Takrat smo videli prvič v Njem izraženega svojega bodočega vladarja in moral je biti vesel, ko je začutil globoko vdanost in ljubezen

svojih jugoslovenskih državljanov v lepi Sloveniji.

Razvoj dogodkov v širnem svetu je zahteval, da zasede mladi naš Kralj svoj prestol že sedaj. Vsi se zavedamo globokega pomena te Njegove odločitve. Uvidel je, kaj želi Njegov narod, spoznal je, da zahtevajo najvišji interesi naroda in države Njegov aktivni nastop. Storil je svojo dolžnost napram svojemu narodu, ki mu ne bo nikdar pozabil te Njegove pogumne odločitve. Isto požrtvovalnost, kot jo je pokazal s tem svojim dejanjem On, smo dolžni izživljati tudi mi, zlasti mladina. Za mladim Vladarjem stoji vsa mladina globoko prepričana, da bo On privedel svojo državo in svoj narod v varni pristan lepše in večje bodočnosti.

Mlademu Vladarju Nj. Vel. kralju Petru II.
— Zdravo!

Dolžnosti mladine

Po težkih dneh, ki smo jih preživljali, smo doživeli najlepše presenečenje, ki smo ga kot jugoslovenska mladina doživeti mogli. Naš mladi Vlada se je prostovoljno javil »na dolžnost«, prevzel je vladrske posle v svoje mlade roke in pozval svoj narod, naj se zbere okoli Njegovega prestola. Kako se je temu pozivu odzvala nacionalna mladina v Sloveniji, to so videla vsa naša mesta dne 27. III. 1941. Povsod so odmevali navdušeni vzkliki »Živel kralj Peter, živele Jugoslavija, živele jugoslovenska vojska«. Vsi ti vzkliki so prišli iz src tiste mladine, ki je gledala ves čas v svojem mladem sokolskem vladarju svoj ideal in komaj pričakovala trenutka, da bi se mu lahko poklonila kot aktivnemu svojemu vladarju. Ta trenutek je prisel, na prestolu Karadjordjevičev sedi sedaj Nj. Vel. kralj Peter II.

Vsa mladina je zbrana okoli Njegovega prestola, vsa mladina mu je izrazila, pa mu bo tudi ohranila popolno vnanost in zvestobo. Če se je mladi nas Vlada odrekel miru in zatišju, v katerem je živel doslej, samo zato, da stopi svojemu narodu in svoji državi na celotno »v tem težkem trenutku«, potem se mladina instinktivno zaveda vse dalekosežnosti, pa tudi vse vencine zrive, ki jo je mladi Vlada položil na oltar svoje s krvjo priborjene države.

Kaj bo prinesla bodočnost? Naj prinese karkoli, danes smo mirni, ker vemo, da drži krmilo te naše države v rokah resnični potomci Crnega Jurija, Petra I. Osvoboditelja in Viteškega kralja Aleksandra I. Ujedinitelja. Beli orel je zopet široko razprostrl svoja mocna, težka krila nad ozemljem kraljevine Jugoslavije, ki se čuti varno pod zaščito teh kril. Iz prošlosti vemo, da je to zaupanje popolnoma upravičeno in da se nam tudi za bodočnost ni bati ničesar.

Naj pridejo viharji, naj bije strela, bataljoni jugoslovenske mladine so tu in bodo sledili vsakemu povelju svojega mladega Kralja. Ni danes čas ugibanj, kaj bo sledilo, še manj je čas za kakršne koli dvome. Država, ki je nastala po tako strašnih borbah in je zgrajena s toliko krvi, je nastajala počasno, poučno in sposobno roko Karadjordjevičev. Iz rok svojih velikih prednikov je prevzel sedaj Nj. Vel. kralj Peter II. njih dediščino. Tudi On se ne bo plašil nobenih žrtev, tudi Njemu bo samo za blagor naroda in domovine. Globoka vera, ki ogri v naših srcih v vse to, nam bo pomagala preko vseh težav. Za sedaj živimo v miru in nikogar, ki bi si želel kaj drugega. Dokler nam bo dano živeti v miru, ne moremo storiti drugega kot to, kar je zahteval od nas mladi naš Vlada v svojem proglasu, da »vršimo svojo dolžnost do kralja in domovine«. Ne vsak zase, ne ločeni po raznih svetovnonazorskih ali celo političnih vidikih, marveč enotni v edino pravilnem spoznanju, da za Slovence ni življenja in obstoja izven svobodne kraljevine Jugoslavije. Te naše svobodne Jugoslavije nam niso ustvarili nešteti heroji in mučeniki pod vodstvom Karadjordjevičev zato, da se v njej prepiramo in izigravamo, marveč v zaupanju, da bomo znali ceniti veličino njihovih žrtev, in če bo treba, tudi posnemati njihovo pripravljenost do žrtvovanja samega sebe.

Posameznik ne pomeni ničesar, pa naj si domišlja še toliko in naj zavzema še tako visoko mesto. V poštev pride samo celota. Če je celota v resnici notranje povezana, potem bo prebolela tudi najtežje udarce, potem ni nasprotnika, ki bi jo mogel uničiti. Kot so se dvignili srbski bratje po Kosovem polju prvič, po albanski

Golgoti drugič in postajali vedno močnejši, tako bo tudi naša jugoslovenska celota pod vodstvom mladega našega Vlada kljub vsem težkočam ostala neokrnjena in srečna ter še spopolnjena dočakala tisti dan, ko se bo zopet lahko brez skrbi posvetila mirnemu delu za prospeh naroda in države.

Kakšne smo vere, kakšno je naše politično mišljenje, kaj pričakuje ta ali oni — vse to je brez pomena. DANES MORA BITI DRŽAVA NAM VSEM NAD VSE. Prav saka druga stvar, p anaj se nam zdi kot poedincem še tako važna, mora stopiti v ozadje. Če nam propade država, potem ne bomo mogli nikdar več izživljati svojih osebnih nazorov, pa naj spadajo na katero koli področje.

DRŽAVA NAD VSE! To mora biti danes klic vse tiste mladine, ki je sploh še sposobna trezno misliti in ki se ni še zasužnjila tujim, od zunaj zanešenim nazorom. Na jugoslovenskih tleh

smo zrasli, tu hočemo živeti in umreti. Zaradi tega odklanjamo vse tuje nauke in zapovedi. Kot smo sami iz sebe, s svojimi lastnimi žrtvami zgradili ponosno stavbo kraljevine Jugoslavije, tako jo bomo mogli vzdržati le tedaj, če bomo stali zvesti vzorom svojih prednikov, tradicijam svoje lastne prošlosti. Vse to pa združuje in predstavlja v svoji osebi mladi naš Kralj.

Njemu morajo veljati zaradi tega vse naše misli, za Njega morajo biti naša srca, zaupanje v njega mora voditi vse naše misli in vse naše delovanje. Prepričani smo, da je istega mišljenja ogromna večina današnje slovenske mladine. Kot predstavniki jugoslovenske miselnosti med to mladino prozimo svoje roke vsem svojim konstruktivnim tovarišem s pozivom:

V ZBOR OKOLI PRESTOLA NJ. VEL. KRALJA PETRA II!

General Dušan S. Simović predsednik kr. vlade

spada v vrsto naših najboljših oficirjev in med one može, ki so si stekli velike zasluge že v naših borbah za osvobodjenje in zedinjenje. V veliki meri je njegova zasluga, da je pravočasno reorganiziral naše vojno letalstvo na podlagi izkušenj v španski vojni in v sedanji vojni. Poleg tega je tudi eden naših najboljših vojaških strokovnih pisateljev o problemih moderne strategije in taktike.

V naši vojski je zavzemal razna odgovorna mesta in je bil naposled poveljnik vsega vojnega letalstva. Najvišje zaupanje ga je postavilo sedaj na čelo vlade, ki je v teh težkih trenutkih prevzela na sebe zgodovinsko odgovornost, da popelje naš narod in našo državo ter naš državni brod v sedanjih razburkanih časih v lepšo in srečnejšo bodočnost.

Proglas in poziv jugoslovenskega sokolstva

BEOGRAD, 27. marca. br. Savez Sokola kraljevine Jugoslavije objavlja naslednji proglas:

Sokolstvo kraljevine Jugoslavije pošilja v tem velikem in zgodovinskem trenutku iz svojega radostnega srca predvsem pozdrav ter izraze najgloblje in najiskrenejše zvestobe in vdanoosti svojem ljubljenu vladarju Nj. Vel. kralju Petru II. in vsemu kraljevskemu domu.

Jugoslovensko sokolstvo objavlja svojo čvrsto in nepokolebljivo vero, da je z današnjim zgodovinskim dogodkom, ko je stopil na prestol naš mladi kralj Nj. Vel. Peter II., napravljen konec dobi nacionalnega ponižanja in otvorjena velika nacionalna doba, ki bo pomenila povrnitev države in naroda k našim velikim in slavnim zgodovinskim tradicijam. Doba, v kateri bodo moč, čast in slava kraljevine Jugoslavije ter sreča jugoslovenskega naroda zagotovljene s patriotizmom in slogom naroda ter z modrostjo in moralno čvrstostjo njegovih upraviteljev.

Savez Sokola kraljevine Jugoslavije poziva vse Sokolstvo in ves narod da da se čvrsto združen zbere okrog prestola svojega ljubljene vladarja v brezmejni ljubezni, s katero je obdajalo svojega mladega kralja od tragične smrti njegovega velikega očeta pa vse do današnjega zgodovinskega dneva, izražajoč v teh časih svojo nepokolebljivo privrženost kralju in prestolu. V odločni volji in pripravljenosti da za čast in svobodo kraljevine Jugoslavije doprinese vse, tudi najskrajnejše žrtve z onim patriotizmom in treznim zadržanjem, ki bo državi ohranilo red in mir, potreben danes bolj kakor kdaj.

Savez Sokola kraljevine Jugoslavije, srečen da je doživel te velike dni, pozdravlja celokupno članstvo, naraščaj in deco ter ves jugoslovenski narod z vzklikom:

Naj živi Nj. Vel. kralj Peter II.

Naj živi velika, močna in neodvisna kraljevina Jugoslavija!

Naj živi slavna s častjo ovenčana hrabra jugoslovenska vojska!

Mladina spoštuj odredbe kraljevske vlade!

Mogočne manifestacije povsod

Te dni se vrše po vsej državi mogočne manifestacije. Danes v četrtek pa so te minifestacije dosegle višek.

Povsod so doneli klici živel Kralj, žive la Svoboda, žive la Jugoslavija.

Sto-in petdeset metrov dolgo državno trobojko so nosile tisoč in tisoč glave množice po Beograjskih ulicah. Tisoči po Srbiji, tisoči po Jugoslaviji, tisoči po Hrvatski in Sloveniji so vzklikali od veselja. Naš mladi kralj je prevzel oblast, imenovana je bila nova vlada.

**ŽIVEL KRALJ PETER II.
ŽIVELA JUGOSLAVIJA
ŽIVELA NEODVISNOST!**

Tudi Ljubljana se je prebudila! Ljubljancani so hiteli izobešati zastave.

**POVSOD IZ VSEH HIŠ PLAPOLA
MODRO-BELO-RDEČA TRIKOLO-
RA, VSE POZDRAVLJA MLADE-
GA KRALJA.**

Okoli 10. dopoldne je prikorakala mladina z kraljevo sliko in staro državno trobojko, ponos nacionalnih akademikov, okrašeno s cvetjem.

Na ustih mladih fantov,

je igrala radost:

**MI SMO S TABO NAŠ MLADI
KRALJ!**

Izpred prostorov so korakali akademiki raznih skupin. Preko noči so bila pozabljena vsa nasprotja. Člani Jugoslavije, Edinstva, Zarje, akademske podružnice CMD, Doberdoba in neorganizirani akademiki so bili kakor en mož. Po Aleksandrovi cesti in Šelenburgovi ulici so doneli klici navdušene mladine.

**ŽIVEL KRALJ
ŽIVELA SVOBODA
ŽIVELA JUGOSLAVIJA.**

S pesmijo Hej Slovani so prikorakali akademiki, katere je povsod pozdravljala množica in katera se je že zlila v povorko, pred spomenik

**VITEŠKEGA KRALJA ALEKSAN-
DRA ZEDINITELJA.**

Tovarišica Zupaničeva je položila šopek cvetk na spomenik. Spregovorila sta pa tovariša Banič in Zidarič.

Kar iz enega grla so zadonele

BOŽE PRAVDE

Akademiki so nadaljevali svoj pohod, ko se jim je pridružila že tisočglava množica. Pred komando divizije ni hotelo nehati vsklikov:

**ŽIVELA NAŠA VOJSKA
ŽIVEL KRALJ
ŽIVEL GENERAL STEFANOVIČ**

General Stefanović je sprejel deputacijo, katero je vodil predsednik INAD Jugoslavije Djinovski Vojislav in se ji pri srčno zahvalil za manifestacije.

Po nagovoru predsednika rezervnih oficirjev dr. Vrhunca se je množica mirno razšla.

Toda srce ni vzdržalo. Zopet so zadone li vskliki in manifestacije so se nadaljevale po Miklošičevi cesti. In ko so prišli nasproti še katoliški akademiki z zastavami se je vse zlilo v veliko reko navdušene mladine in pot veselja in zmagovalstva se je nadaljevala.

Pred univerzo je zadonela pesem HEJ SLOVANI in ob navdušenem vsklikanju so izpregovorili zastopniki katoliške in nacionalne akademske mladine, Leskovar, Namar, Jeza in Zidarič. Z največjim odobravanjem pa so bile sprejete besede brata Srba.

Manifestacij kar ni hotelo biti konca. Po ulicah so venomer in venomer korakale množice in klicale kralju in domovini.

Popoldne so se manifestacije nadaljeva-

le. Navdušeno so korakali srednješolci po mestnih ulicah.

Manifestacije se nadaljujejo.

Danes je pokazala cela Jugoslavija kaj hoče in kaj misli.

Danes je izpregovorila mladina, danes so izpregovorili Beograd, Zagreb, Ljubljana in cela Jugoslavija.

**DANES SMO IZPREGOVORILI VSI
KI HOČEMO:
KRALJA PETRA II. IN VELIKO
ODLOČNO IN NEPREMAGLJIVO
JUGOSLAVIJO.**

Zdaj spet na delo!

Beograd, 27. marca. br. Nocoj ob 21. je izdal uprava mesta Beograda naslednji razglas:

V interesu splošnega miru in reda se poziva prebivalstvo, da preneha z manifestacijami, ker bo s tem najbolj ustreglo svojim državljanskim dolžnostim. Vsako nadaljnje zbiranje in manifestiranje se zabranjuje.

Prisega akademske mladine

Ljubljana, 27. marca. br. Slovenska akademska omladina je poslala Nj. Vel. kralju naslednjo brzojavko:

»Vsa slovenska akademska omladina, zbrana na manifestacijskem zborovanju, vam prisega svojo vdanost in svojo podporo v prizadevanju za svobodo in neodvisnost Jugoslavije. Naj živi Vaše Velikanstvo, naj živi Jugoslavija!«

Tej prisegi akademske mladine se pridružujejo tudi srednješolci!

„Nosilec narodnih idealov“

Govor pravoslavnega patriarha Gavrila

Beograd, 27. marca. n. V beograjski patriarhijski cerkvi je bila danes velika cerkvena svečanost. Patriarh Gavril je imel kratek govor, ki je v njem med drugim dejal:

»Pred našim narodom je vstalo te dni spet usodno vprašanje: komu carstvo? Davi ob zori je božja previdnost odgovorila na to vprašanje. Po božjem blagoslovu je bil spet deležen narod, da v slogi in svobodi doživi ta dan. Vstal je nosilec naših narodnih idealov. Vstal je naš mladi, mili kralj Peter II., sin Viteškega in mučeniškega Aleksandra I., vredni potomec Karadjordja, ki je prvi dvignil kosovsko križano zastavo za svobodo naro-

da in križ časti. Slava in hvala Bogu!

Ponižajmo se vsi pred Bogom. Če je Bog z nami, kaj nam morejo ljudje? Če je njegova volja, da živimo v svobodi, bomo živeli in rasli, če naj umremo za svobodo, kakor so umrli milijoni naših prednikov, bomo umrli.

Pobožni in složni, vsi kakor en sam, opravljajmo svojo dolžnost do kralja, spoštujmo oblast in opravljajmo svoje delo z ljubeznijo do države in domovine!

Vsi vdani Bogu in zvesti kralju, si prizadevajmo, da bo brod naše države in našega naroda srečno prebrodil sedanje čase! In prebrodil jih bo z božjo pomočjo!»

Opozarjamo na velikonočno številko „Naše volje“

To številko pošiljamo med vas, kot prvo izredno številko »Naše volje«.

Danes ob tem velikem trenutku, hitimo, da pridejo čimprej med vas te besede, zato vas prosimo, da nam oprostite vse tiskovine in ostale tehnične napake, ki so nastale v tej številki.

Ponovno opozarjamo, na velikonočno

številko našega lista, ki bo posvečena socialnim vprašanjem. Danes, ko nas ne tlačijo več ona mora vam lahko mirno povemo »da se nam bo velikonočna številka posrečila.

Če bo zopet malo zamude nam oprostite.

Uredništvo »NAŠE VOLJE«